

عنوان مقاله:

بررسی تقویت نوآوری و خلاقیت در دانش آموزان مدارس شهر قم

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی سلامت، علوم تربیتی و روان شناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمدفیروز مختار - دکترای روانشناسی تربیتی

خلاصه مقاله:

تجارب یادگیری باید با یاد گیرنده تقسیم شود. و نقش آموزش دهنده یا هر عامل خارجی دیگر را به عنوان تسهیل کننده یادگیری باید در نظر گرفت همچنین بر این فرض مبتنی است که هرکس براساس تجارب و اطلاعات خود می تواند در یادگیری موثر، نقش مهمی بازی کند. در این مجموعه معلم به اندازه دانش آموز در فرایند یادگیری موثر است و نقش آموزگار این است که در این روند، استقلال یادگیرنده را افزایش دهد. همچنین اصل بر این است که مفیدترین ابزار برای یادگیری «خودارزشیابی» (۳) است و آن را به عنوان ابزار مقدماتی یادگیری در نظر میگیرند، و فرآیند یادگیری را بایستی به نحوی سازمان داد که آن را به فرایند تکامل رشد تبدیل کنیم. همچنین توجه به ویژگی های طبیعی دوران سنی مختلف و قوانین رشد روانی فرد از جمله خصایص روش های خلاق است، به عبارت دیگر آن دسته از روش هایی که آموزش را بر علائق یادگیرنده ها و طبیعت ویژه آنان مبتنی میدانند و به تعامل یادگیرنده و محیط اهمیت میدهند از روش های آموزش خلاق هستند. در این راستا برونر روش اکتشافی یا غیرمستقیم (۴) را برای تدوین برنامه ها و تدریس آنها پیشنهاد می کند. در این نوع یادگیری موضوع درسی به شکل نهایی در اختیار فراگیرنده قرار نمی گیرد بلکه به صورت مبهم و غیرمستقیم داده می شود و از آنها خواسته می شود تا اطلاعات مبهم را مانند معما مرتب و یا تکمیل و سازماندهی کنند چرا که او معتقد است که این سازماندهی و یادگیری وقتی اتفاق می افتد که دانش آموز بتواند ارتباط میان اجزای اطلاعات را کشف کند و همچنین تفاوت ها و شباهت ها را نیز درک کند و درک دقیقی از مطلب داشته باشد. روش تحقیق در این مقاله کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

روش، تدریس، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1836375>

